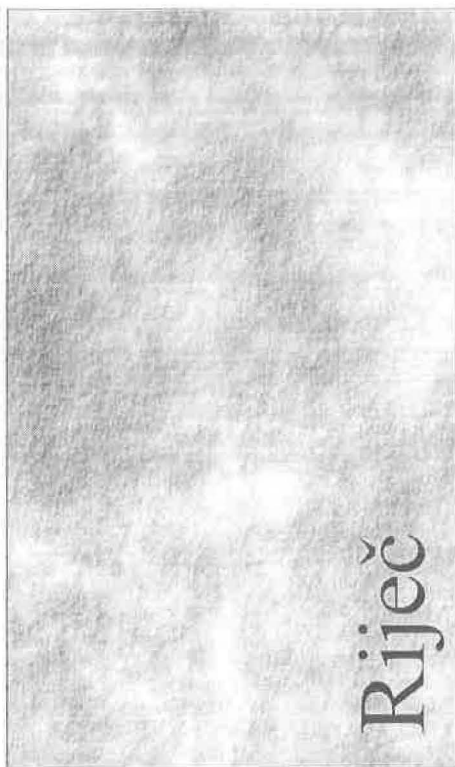

Omer HAMZIĆ

Hajrija Bećirović - dobrodušni rob poezije na periferiji gračaničke čaršije

Možda će Gračanica imati i boljih pjesnika od Hajrije Bećirovića, možda ih već ima u mladoj generaciji koja će tek stasati. Ali Hajrija Bećirović će u svakoj priči o nekom gračaničkom lokalnom pjesništvu, imati svoje mjesto.

Za njegovih sedam stihobirki već sada možemo reći da predstavljaju sve ili gotovo sve što je ovaj čovjek svojom rukom napisao, nažalost. Godinama se borio da spasi svjetlost koja je sve više slabila u njegovim očima. Izgubio je vid i nastavio da živi u svom pjesničkom svijetu, daleko od nevesele stvarnosti koja ga okružuje.

Dobar komad svoga života proživio je u ovom gradu kao pjesnik. Drugog "zanimanja" gotovo nije ni imao. On najbolje znade kako je "prosperirao" u sredini koja svaki vid umjetnosti, a pisanje pogotovo, najčešće razumije kao beskorisnu dangubu, a one koji se time bave – "bez veze", da ne upotrijebimo neku grublju riječ. Govoreći o gračaničkom pjesništvu, jedan moj prijatelj nedavno reče i ovo: "Teško je biti pjesnik u sredini u kojoj svaki drugi mladi čovjek sanja o piceriji ili kafiću."

Uprkos svemu, Hajrija Bećirović će biti upamćen kao dosljedan vjernik prave riječi za kojom je bezuspješno tragao. U tom traganju potrošio je svoje najbolje godine i kao ni mnogi drugi nije je uspio pronaći. Osim

Omer HAMZIĆ
Hajrija Bećirović - dobrodušni rob poezije
na periferiji gračaničke čaršije

Mirzet HAMZIĆ
Retrospektivni pogled na poeziju Hajrije
Bećirovića

Mr. Ahmed KICO
Filozofska i teološka misao bošnjačkog
učenjaka Muhameda Mašića

Nove knjige: prof. dr. Omer
IBRAHIMAGIĆ, Sadik ŠEHIĆ, Mevludin
SPAHIĆ, Amir MAŠIĆ, Hifzija SULJKIĆ,
Redžo ef. FEHRIĆ, Omer DELIĆ

snage i vjere u tajanstvo te riječi, da bi je dosegao mnogo toga u životu ovom pjesniku je nedostajalo.

Sjećam se dalekih šezdesetih - kada smo se kao gimnazijalci "motali" po raznim klubovima tadašnjih mladih pisaca, sanjajući da ćemo jednog dana nadmašiti Miljkovića. Bećirović je bio nešto stariji od nas, pa je iz nekih svojih razloga "gurao" te klubove. Duže vremena bio je predsjednik Kluba mladih pisaca u Gračanici. Jednog dana, ne znam kako, našli smo se zajedno na osnivačkom sastanku Regionalnog kluba mladih pisaca u Doboju, koji je dobio ime Muse Čazima Čatića. Budući da mi je to ime bilo potpuno nepoznato, na večeri poslije skupštine, iskoristio sam priliku da tadašnje starije "asove", Kasima Deračkovića i Smaila Terzića (sada već rahmetlije), priupitam ko je ustvari bio taj Musa Čazim Čatić. Na moje veliko iznenađenje, objasnili su mi da će to ime ionako biti "skinuto" jer "ne miriše" nekim ljudima iz aktuelne vlasti. Tako je i bilo.

Regionalni klub pisaca "Musa Čazim Čatić" Doboj brzo se ugasio, a mi smo još brže odrasli, zaboravivši i Klub i ime koje je nosio.

Danas živim u Ulici Muse Čazima Čatića.

Prisjećajući se ovog davnog događaja, prelistavam pjesme Hajrije Bećirovića i razmišljam o sudbini mnogih Čatića u bošnjačkom narodu, čijih vrijednosti postajemo svjesni tek kad ih nestane. U želji da progovorim o Hajriji Bećiroviću, pjesniku, koji to jeste uprkos svemu - pa i nedostatku svjetlosti usljed izgubljenog vida, razmišljam o uzaludnosti jednog

ogromnog životnog napora i smislu poezije uopšte, tragičnoj zabludi, prividu i promašaju. I hoću da nisam u pravu.

Nije vrijeme za kojekakve pjesmice i knjige. Ima mnogo prećih stvari. To je ionako za besposlene i dokoličare. Tako su govorili Musi Čazimu Čatiću u trenucima njegovih najvećih kriza - "mnogo moćni i silni", a malo pametni i razložni. Ne daj bože da ih je poslušao. Tako govore i danas - Bećiroviću i njemu sličnim.

Biti pjesnik u jednoj Gračanici - kao Hajrija Bećirović - mnogo je i ništa, kako se uzme. Malo je u životu nas Bošnjaka bilo poezije. Sve je oporo - kao životna storija mnogih Čatića, Selimovića, Kulenovića, Dizdara...

Da li Gračanica ima smisla za poeziju, da li razumije uzvišenu pjesničku riječ - makar malo, kao što je "od posla čaršija" - mnogo. Razmišljam o životu Hajrije Bećirovića - čovjeka, gračaničkog pjesnika kojeg već zaboravljamo. Ima li u njegovoj životnoj sudbini neke tragične simbolike iz biografije Muse Čazima Čatića? Ne govorimo o poeziji, o biografiji je riječ.

Čini mi se da on ipak istrajava kao pjesnik, zaljubljenik i vjernik riječi, kao autentični pjesnički biljeg Gračanice.

Njegova poezija ima dosta velikih umjetničkih uzleta, ali još više tragičnih padova kao i život mu, uostalom. Niko o njemu kao pjesniku do sada nije ozbiljno i kritički progovorio. Prvi puta to činimo na narednim stranicama ovog Časopisa. Pitanje je koliko to koga danas zanima. Od svega, ipak, najgora je šutnja.